

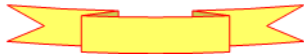
Моето перо

Втори брой – ноември – 2024 година

В този брой:

- 🍂 **Есента**
- 🍂 **Аз и природата**
- 🍂 **Толерантността**
- 🍂 **Занимания по интереси**
- 🍂 **Любопитно, изобретения**

Аз и природата е група за занимания по интереси, която цели да развива уменията на второкласниците и възпитава у тях отношение към природата и нейните блага. Децата се учат да я опазват, да се грижат за нея и да използват ресурсите ѝ, без да нанасят вреда.

Със събирането и използването на природни материали второкласниците развиват въображението, креативността и сръчността си, изразявайки себе си чрез ръчно изработените предмети – картини, фигурки, декорация.

Здравейте, приятели!

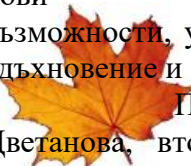
Есен е! Това е най-пъстроцветният сезон от годината. Тя пристига тихо - на пръсти, облечена в златно-оранжева рокля и с венец от листа на главата. С първите хладни утрини и мъгли есента започва своя танц сред дърветата, нашепвайки им да се облекат в най-красивите си дрехи.

Природата е истински художник!

Есента е като първата страница на нов учебник – пъстра, вълнуваща, изпълнена с нови

възможности, уроци, контролни, мечти, разходки с приятели, вдъхновение и творчество!

Под ръководството на своята учителка - Моника Цветанова, второкласниците от групата за занимания по интереси „Аз и природата“ развиват своето въображение, изработвайки предмети от природни материали.

Група за занимания по интереси - „Човекът и природата“ - включва ученици от пети до седми клас.

Под ръководството на Галя Петрова от природни материали беше създадена красива украса.

Образованието е в основата на толерантността. Възпитаването в духа на взаимното уважение и разбиране започва от ранна детска възраст.

От отношението към другите и себе си зависят – мирът, разбирателството, любовта – нашето бъдеще!

Още от първи клас учениците се учат на толерантност.

/Заместващ учител Божана Цолова/

За толерантността

Толерантността към природата се изразява в грижата към нея, но то е и грижа към самите нас - хората. Съхраняването на баланса между екосистемите и на природните ресурси би осигурило устойчивото бъдеще на планетата. Всеки ден хората извършват действия, които могат да имат както положителен, така и отрицателен ефект върху природата, затова е изключително важно да бъдем отговорни и да се стремим към по-добра хармония с околната среда.

Ние сме част от природата.

Всеки от нас трябва да осъзнае, че ако не се грижим за природата, тя няма да може да се грижи за нас. Природата ни дава всичко необходимо за живота като вода, храна, чист въздух, материали за строеж и др., но тези ресурси са ограничени и трябва да се използват разумно.

Един от основните проблеми в съвременния свят е замърсяването на околната среда с пластмаса, химикали и други вредни вещества. Всеки от нас може да допринесе за решаването на този проблем чрез намаляване употребата на пластмаса, пестене на вода и енергия, разделно **събиране на отпадъците и тяхното рециклиране**.

16 ноември

Толерантността е едно от най-важните качества, които трябва да присъстват в обществото, за да може то да функционира мирно и хармонично. Толерантността е способността да приемаме различията между хората и да ги уважаваме, независимо от техните културни, религиозни, расови или социални особености. В съвременния свят, в който

се срещат хора от различни краища на земното кълбо, толерантността е не само необходимост, но и дар, който ни помага да живеем заедно без конфликти и предразсъдъци. Толерантността помага за изграждането на мостове между различните култури и народи. Въпреки че всеки човек има своя собствена индивидуалност, уважението към чуждото мнение и вярвания е основа за съвместното съществуване. Но толерантността не означава да приемаме всичко безкритично!

Проведе се урок по БДП с участието на ученици от пети и седми клас – за значението на пътните знаци и използването на навигация.

Спазване на ограничение в скоростта на пътя.

Използване на мигачи.

Използване на предпазни средства – колан, светлоотразителна жилетка.

Пресичане на пешеходна пътека при зелен светофар.

Уважението към другите участници, независимо дали са шофьори, пешеходци или велосипедисти, е в основата на безопасното пътуване.

Всеки участник в движението има правото да стигне до своето местоназначение безопасно и безпроблемно.

Толерантността на пътя

17 ноември е Световен ден за възпоменание на жертвите от пътнотранспортни произшествия.

Денят се отбелязва всяка трета неделя на месец ноември.

Толерантността на пътя е също толкова важна както и толерантността към природата. Всеки ден милиони хора използват различни видове транспорт като автомобили, автобуси, мотоциклети и велосипеди, а голяма част от тях са и пешеходци, като се придвижват от едно място до друго. Когато различни участници в пътното движение спазват правилата и се отнасят с уважение един към друг, пътят става по-безопасен, а пътуванията и придвижванията пеша - по-спокойни.

За съжаление, много често на пътя виждаме агресивно поведение, което може да доведе до инциденти и опасни ситуации.

Първото и най-важно изискване за толерантност на пътя е **спазването на правилата за движение**. Всеки участник трябва да има ясна представа за правилата и да ги спазва не само заради закона, но и в името на общото благо.

Толерантността на пътя предполага спокойствие, търпение и разумно поведение дори когато другите нарушават правилата или не се държат по най-добрия начин. Вместо да отговаряме с агресия, можем да изберем да останем спокойни и да реагираме по начин, който няма да е вреден за никого.

Толерантността на пътя е въпрос на индивидуално поведение. Възпитаването и обучението на новите поколения в дух на отговорност и взаимно уважение на пътя е ключово за създаването на безопасна и спокойна пътна обстановка.

Изисква се да бъдем внимателни, търпеливи и уважителни към другите, като спазваме правилата и се отнасяме с разбиране към всички участници в пътната среда.

Занимания по интереси: ФУТБОЛ

Един от най-популярните спортове в България, който може да ти помогне да влезеш във форма, е футболът. Футболът е не само забавен и социален спорт, но също така предлага отлична кардио тренировка, подобрява координацията и издръжливостта.

Спазване правилата на играта – правилно поведение на терена.

Редовно участие в тренировките и следване указанията на учителя – ръководителя – треньора.

Поддържане на добра физическа форма чрез редовни упражнения и здравословен начин на живот без вредни навици – употреба на алкохол, цигари или други вредни за човешкия организъм вещества.

ДИСЦИПЛИНАТА ВЪВ ФУТБОЛА

Дисциплината във футбола е важна за успеха на всеки отбор и играч. Тя включва спазване на правила, уважение към съотборниците, противниците, треньорите, поддържане на ежедневна физическа и психическа подготовка.

За да си успешен футболист, трябва да си отговорен към себе си, целеустремен, постоянен и задължително дисциплиниран.

Николай Христов – ръководител на групите по футбол за ученици от начален и от прогимназиален етап се стреми не само да ги научи на правилата на играта, а и да възпита у тях качества, необходими за живота, в основата на които стои дисциплината.

Дисциплината във футбола е комбинация от физически, психически и емоционални качества, които помагат на играчите и отборите да постигнат високи резултати и да се развиват постоянно.

За да си успешен и сбъдваш мечтите си!

Не отлагай за утре това, което можеш да свършиш днес. Подреди приоритетите си по важност не само за деня, а за период от време – например седмица.

Планирай дейностите си и се стреми да изпълниш набелязаното в срок и качествено.

Използвай разумно времето си за учене, трениране, забавление. Не забравяй, че животът е един, а времето лети и мигът не може да се върне назад.

Бъди самокритичен/самокритична.

Споделяй нуждите и желанията си с приятелите, семейството и своите учители. Търси подкрепата им.

Периодично се опитвай да се видиш през очите на другите хора – така ще разбереш дали грешиш, или си на правилния път.

Бъди упорит/упорита – нищо не се дава даром, а се постига с труд и постоянство!

Уважавай другите, ако искаш да те уважават!

И нещо за любознаителните!

Човешките очи са едно от най-древните и мощни средства за изразяване в литературата. Те са прозорец към душата, през който можем да надникнем в най-съкровените кътчета на човешкото сърце. От древните митове до съвременните романи, очите остават неизменен символ, който носи със себе си богатство от значения и емоции.

Едно от най-красивите стихотворения в българската литература е стихотворението на Пейо Яворов – „Две хубави очи“. То демонстрира уменията на твореца да изразява дълбоки чувства и емоции чрез поезията.

*Две хубави очи. Душата на дете
в две хубави очи; - музика - лъчи.
Не искат и не обещават те...
Душата ми се моли,
дете,
душата ми се моли!*

*Страсти и неволи
ще хвърлят утре върху тях
булото на срам и грях.
Булото на срам и грях -
не ще го хвърлят върху тях
страсти и неволи.*

*Душата ми се моли,
дете,
душата ми се моли...
Не искат и не обещават те! -
Две хубави очи. Музика, лъчи
в две хубави очи. Душата на
дете.*

Пейо Яворов /Пейо Тотев Крачолов/

Роден е на 1 януари 1878 г. в Чирпан. Поради материални затруднения не завършва гимназия и през 1897 г. започва да работи като телеграфист в различни селища на страната. От началото на 20 век живее в София. През 1902 г. заминава за Македония и става четник, за да се бие за свободата ѝ. След разгрома на Илинденското въстание Яворов се оттегля от революционната дейност и се връща в София (1903 г.). Работи като библиотекар, редактор на вестници и списания, драматург на Народния театър.

През 1912 г. се жени за Лора Каравелова. Съвместният им живот е кратък и трагичен. През 1913 г. Лора се самоубива. Отчаян, обвинен в убийството на съпругата си, Яворов също прави опит за самоубийство, като стреля в слепоочието си, но остава жив и загубва зрението си. Физическите и духовните страдания, несправедливите обвинения слагат края на живота му през 1914 г., когато прави втори и успешен опит за самоубийство.

Къща музей на Яворов в Чирпан

Изобретения

Замисляли ли сте се колко много малки изобретения правят живота ни по-лесен и удобен?

Сред тях има едно, което често приемаме за даденост, но без което ежедневието ни би било значително по-сложно – **безопасната игла**. Създадена през 1849 година от американския инженер Уолтър Хънт, тази малка, но изключително полезна вещ е пример за гениалност в простотата.

Американецът Уолтър Хънт изобретява безопасната игла, защото се нуждаел от пари. Един ден задлъжнял с 15 долара (днешни 355). Затова взел една 20-сантиметрова медна тел, навил я в средата, обезопасил единия ѝ край и я нарекъл „карфица за дрехи“. След три часа продал правата на своето изобретение срещу 400 долара (днешни 9500). Успял да си върне дълга и да му останат достатъчно пари за харчене.

Символ на простотата и функционалността, днес безопасната игла не се използва само в шивашките работилници. С времето тя намира широко приложение, като се превръща и в аксесоар.

Мъничката безопасна игла е страхотен амулет

Прадедите ни сами са се защитавали от магии. На тях не им е била нужна врачка или някой, който да развали магията. Всичко било много просто. Във вътрешната част на дрехите те закачали иглата, а това трябвало да става след залез слънце. Късметът винаги бил с тях!

Любопитно

Цветът на очите у хората варира заради множество генетични фактори. Основният пигмент, който определя цвета на очите, е меланинът. Количеството и разпределението на меланин в предната част на ириса – цветната част на окото – определят дали очите ще бъдат кафяви, зелени, сини или друг нюанс.

Цветът на очите се наследява от родителите и се определя от комбинация на гени, които получаваме от тях.

Меланинът е пигмент, който придава цвят на кожата, косата и очите. Колкото повече меланин има в очите на ириса, толкова по-тъмен е цветът на очите.

Кафявите очи са най-често срещаният цвят, дължащ се на високото съдържание на меланин.

Зелените очи са резултат на умерено количество меланин и специфична структура на ириса, която разпръсква светлината по начин, който създава зелен оттенък.

Сините очи всъщност нямат никакъв меланин. Техният цвят се дължи на начина, по който светлината се разпръсква в ириса.

Една група учени смята, че цветът на очите се адаптира към климатичните условия. Където има по-малко слънчева светлина, хората са развили по-светли очи. Райони с повече слънце, където рискът от увреждане на кожата и очите е по-голям, хората са развили по-тъмни очи, които предлагат по-добра защита.

Цветът на очите играе роля в културните и социалните представи. В различните общества и култури определени цветове могат да бъдат свързани с красота, здраве или статус в обществото. Например в някои култури сините очи се смятат за особено привлекателни, докато в други – кафявите очи са предпочитани.

А знаете ли, че има хора албиноси?

Тези хора нямат достатъчно меланин в тялото си. Хората с албинизъм имат светла кожа, руса или бяла коса и много интересни очи.

Надяваме се, че поднесената информация във втория брой на нашия – вашия вестник, е била интересна.

Благодарим за авторските материали, използвани от Интернет, при подготовката на нашия - вашия вестник.